

MEDO

TABOR ZA NAJMLAJŠE

ŠTEVILKA 10

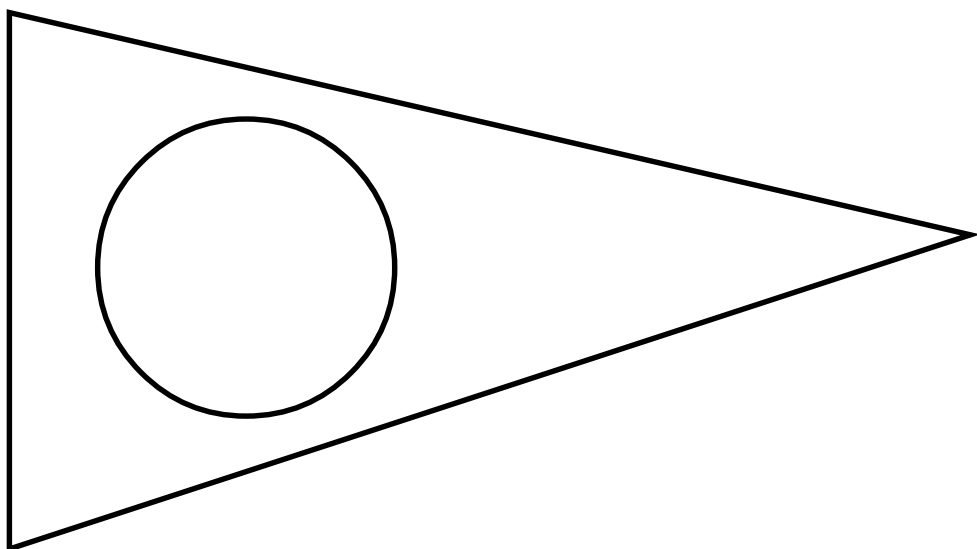

POZDRAVLJENI MEDVEDKI
IN ČEBELICE! TO JE VAŠA
REVIJA. VSTOPITE!

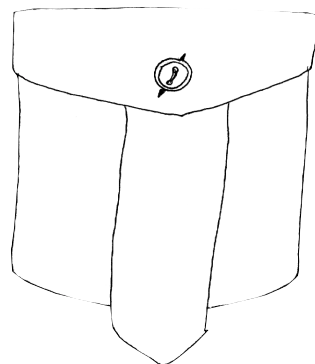
TOKRAT SE SPOMINJAMO
TABORJENJ IN SMO ŽE
MALO JESENSKI!

ALI VEŠ, DA MI SEDAJ
LAHKO PIŠEŠ TUDI PO
ELEKTRONSKI POŠTI!
NASLOV JE:
medo@rutka.net !

SEM _____
IZ VODA _____,
KI JE DEL RODU _____
IZ _____.

NA ČRTE NAPIŠI, KDO SI IN NARIŠI
VAŠO VODOVO ZASTAVICO!
NAD ŽEP PA NARIŠI VEŠČINE, KI SI
JIH V ZADNJEM ČASU OSVOJIL.

1 JAJA

JOST

BO LETOS HODIL V

PA TUDI V PRVI

SO ŽE IMELI NA

ZA TABORNIŠKO .. "O, TI SI PA

NOV!" MU PRAVI

NIKO

, SOŠOLECIZ

BOMO ŠLI SKUPAJ NA

VODNIK

SE SMEJE: "ŠE PREJ PA NA

NA , PA ŠE KAM!"

JE PA ŽE FINO, ČE IMAŠ V

KOGA, KI GA POZNAŠ ŽE IZ

A NE?

Fika

SKAVT PETER PISMO S TABORJENJA

Dragi oča, preljuba mamica!

Vreme je bilo do sedaj žalibog bolj socialno; "socialno" je nova skavtska beseda in je klavrnega pomena. Tudi o mojem plašču moram poročati, da je socialen, odkar se je udeležil svečanega večernega ognja. Pa za v tabor bo vendar še, ker luknja ni prevelika.

Zrak je tukaj v Bohinju zelo posrečen in nič ne stane, "posrečen" je tudi naša nova beseda. Slehernemu skavtu je dovoljeno, da uživa zraka, kolikor hoče. Toda ima tukajšnji zrak premalo redilnih snovi v sebi in vitaminov. Prosim Te, dragi oča, stopi pogledat v poučni slovar in mi piši, kaj so vitamini - vedel sem, pa sem pozabil.

Za redilne snovi in vitamine nam skrbi kuhinja. Naša kuhinja je takisto bolj socialna, kajti kuhamo si sami. In smo potem sijajno lačni. O, ljuba mamica, kuhati je jako lahko, jaz že znam. Ampak težko je potem jesti, kar si sam skuhal.

Včeraj sem kuhal jaz in jim ni bilo dovolj; pobrali so mi še zobno pasto, namazali so si jo na kruh in vso snedli. Rekli so, da je bila dobra kakor pes. Kosilo so pa pustili.

Ljuba mama, pošlji mi še zobne paste in dosti! Ali pa namesto zobne paste lahko pošleš tudi jetrno pašteto. Mislim, da je jetrna pašteta cenejša. Sedmi skavtski zakon se glasi: "Skavt je delaven in varčen". Zato bodi varčna in rajši kupi jetrno pašteto. Tudi jetrna pasteta je dobra kakor pes. Če ti pa kaže klobasa, pa klobaso kupi, ono trdo, ki ji pravijo "čikarica".

Ali pa kupi oboje "čikarico" in pasteto. Zobno pasto morebiti lahko pustiš. Varčnost je res zelo koristna. Npr. če vložiš v hranilnico dinar, čez štiristo let boš imela milijon dinarjev - kar preračunaj pa nikar ne pozabi na obresti! Tukaj v

Bohinju ne moreš varčevati. Tukaj imajo hranilnico in posojilnico in sem jim nesel en dinar, da ga bom varčeval štiristo let. Pa ga niso marali vzeti. Rekli so, da manj ne sprejemajo kakor deset dinarjev. Deset dinarjev je preveč: prvič jih nisem imel, drugič - za deset dinarjev bi po štiristo letih dobil deset milijonov, toliko ne potrebujemo, kajne da ne?

Delavni smo jako. Brcamo žogo dopoldne in popoldne in smo

trudni kakor pes. "Pes" je tudi skavtska beseda. Včeraj nam je v tabor prišel berač in smo mu dali, kar smo imeli. Gledal je, kako smo garali z žogo. Pa nas je svaril, naj nikar toliko ne delamo! Če nas bodo videli take, hitro nam bodo predpisali davek. Dejal je, na vsako delo da je davek in samo zato da ne dela in rajši berači, ker se boji davka.

Ta berač je bil zelo posrečen. Preveč res ne smemo delati, ne zaradi davka ampak zato, ker so sedaj počitnice in se ne spodobi, da jih skrunimo. Potem pa še zato ne: čim več delaš, bolj si lačen.

Zraven našega tabora je velik travnik, tam smo pomagali gospodarju pri senu. Sijajno je bilo in smo za malico dobili razen kruha tudi vsak eno šabeso, po šabesi se krasno riga, le poizkusi! Vsi gospodarji bi nas radi imeli. Enemu izmed njih bomo pomagali zidati hišo, to je zelo zabavno. Samo preveč nas je in bomo smeli pomagati le nekateri, drugi pa bodo morali brcati žogo in so zelo klavni in socialni.

Na vaju vsak dan mislim, kadar prihaja pošta in pri kosilu. Ali boš kmalu poslala, ljuba mama? In nate tudi mislim, dragi oča! Tukaj imajo marsikake starine po hišah, skrinje in take reči, ki Te zanimajo. Pa so tukaj še bolj stare starine in Ti eno pošiljam, priloženo v škatlici.

Prišel nas je obiskat star profesor in je tri dni taboril pri nas. Pa ni ta profesor ona starina, ki Ti jo pošiljam v škatlici, ampak je bil silno učen. Spremljal sem ga in mu nosil nahrbtnik, kajti je skavt vedno koristen, in je bila v nahrbtniku jetrna pasteta in klobasa čikarica in sva si zraven kuhala čaj, posebno gospod profesor. Sedela sva vsak na svoji skali, gospod profesor je s palico brskal po produ, in je dejal, da je to kamenje doživelo čudo stvari.

Povedal sem mu, dragi oča, da se za stare stvari tudi Ti zanimaš in da imaš uro, stara je več sto let.

Pa je dejal gospod profesor, da je več sto let prav
lepa starost za uro. Za kamenje pa da je še
nekaj milijonov premalo in da je takle
kamenček lahko star milijardo let.

Kar strah me je tolikšne številke in Te
prosim, dragi oča, stopi in poglej v poučni
slovar in mi piši, koliko je ena
milijarda.

Kamenček, ki je star milijardo
let, pa Ti pošiljam v priloženi
škatlici, nikan ga ne izgubi in naj
bo čisto Tvoj! Ni treba, da mi
zanj kaj daš, res ne, razen če
sam hočeš, saj veš, da je moje
denarno stanje jako socialno.

In Ti lahko še pošljem
takega kamenja, ker so tu
vse gore take in še ceste
osipljejo s takim kame-
njem, ali ni škoda?

Te gore bi bilo pravzaprav postaviti v kak muzej, ali ni res?

Vprašal sem gospoda profesorja in se je muzal. Dejal je, da bi bilo nemara najbolj varno,
če vtaknejo v muzej kar celo Zemljo, kolikršna in kakšna je, Zemlja da je stara milijardo
milijard let in še se ne ve, kako dolga so bila leta v onih letih.

Skrbi me, če bodo res vtaknili celo Zemljo v muzej, kam bomo šli mi skavtje s svojim
taborom, kje bomo spali in kje bomo kuhali. Ne vem, ali nam bo dovoljeno v muzeju
kuhati in spati, ko še dežnika ne smeš s seboj vzeti, kadar greš v muzej, ampak ga moraš
oddati pred vhodom v garderobo.

Precej me to skrbi, še bolj pa me skrbi, ljuba mamica, ali boš takoj poslala jetrno pasteto
in čikarico. Prosim vaju, pridita kar oba semkaj, mamica in oča, in jetrno pasteto in
čikarico prinesita s seboj, bo prej tukaj in bosta prihranila poštnino.

Radostno Vas pričakujem vse štiri, jetrno pasteto, čikarico in Vaju dva Vaš hvaležni sin in
skavt

Peter.

Oče in mati sta prebrala pismo. Mati je dejala: "Sama neumnost mu roji po glavi." Oče pa se je
smejäl: "Dobro je! Fant dela in ne ve da dela; uči se in ne ve, da se uči. Zdrav je tudi, ker je lačen."

Napisal Fran Milčinski, narisala Milanka.

TABORNI OGENJ

GOTOVO STE NAD OGNJEM ŽE KDAJ PEKLI HRENOVKE, PLESALI OKROG ZA LEPO VREME ALI V ŽERJAVICI PEKLI KROMPIR.

Taborni ognji pa so v taborniški oziroma skavtski družini nekaj posebnega. Taborniki imamo namreč nekaj navad, ki so značilne samo za naše taborne ognje.

PAGODA

Slavnostni taborni ogenj pagoda. Če še ne veš, je to ogenj, ki ima podobno obliko kot egipčanske piramide. "Ampak ali ni tudi piramida nek ogenj," boste rekli. Res je, tudi piramida je posebna vrsta taborniškega ognja. Slika bo rešila zagato o tem, kakšen je slavnostni ogenj. Taborniki, ki postavljajo pagodo, posebej skrbno zložijo vsako vejico, da bo ogenj lepo zagorel in da bo gorel čim dlje. Ne smejo pa pozabiti na odprtino, skozi katero bomo ogenj zanetili. Na vrhu ga krasi vejica brinja ali drugega iglavca.

Slabo postavljen ogenj je prava sramota za tiste, ki so ga postavili.

PRIŽIGANJE OGNJA

Vse vrste taborniških ognjev zanetimo samo z vžigalico. Še na misel naj nam ne pride, da bi zato uporabljali kakšna druga vnetljiva sredstva ali papir. Saj smo vendar varuhi narave in mojstri kurjenja ognjev!

Prižiganje slavnostnega tabornega ognja zaupamo osebi, ki ima poseben ugled ali pa si je to čast posebej zaslužila. Pri tem ji pomaga član skupine, ki je ogenj gradila.

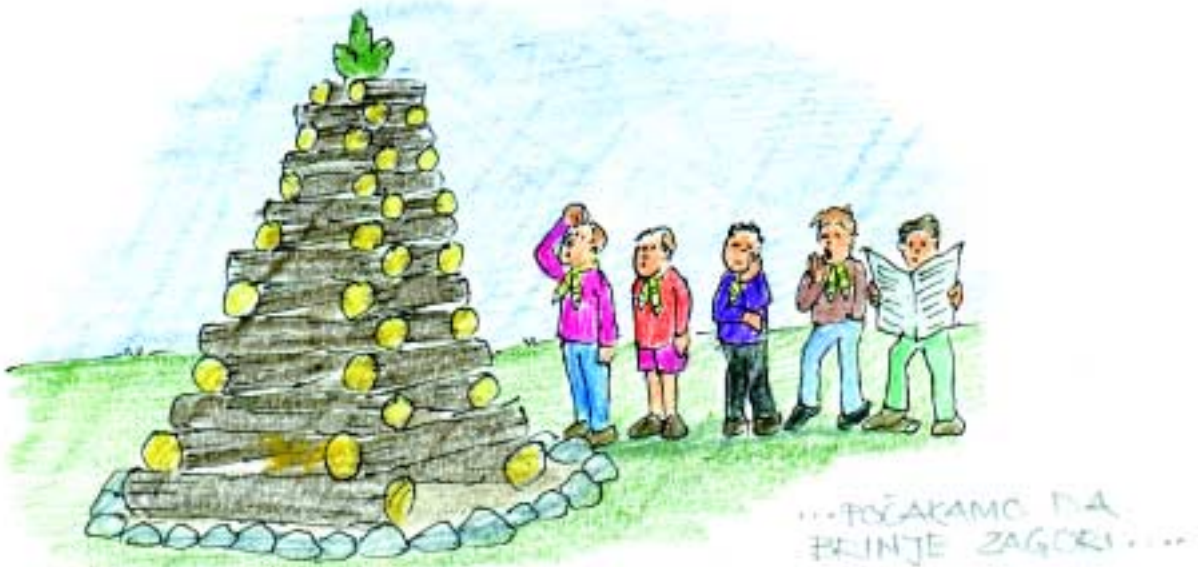
Med prižiganjem ognja vsi prisotni tiho stojimo, dokler plamen ne doseže brinja.

PRIŽIGEMO GA
VEDNO LE Z
VŽIGALICAMI....

POZDRAV OGNJU

Ko plamen doseže brinovo vejico, ta zaprasketa. To je dogovorjeni tihi znak, da zapojemo pesem *Dviga plamen se iz ognja*. Odpojemo vse tri kitice, nato pozdravi starešina dober večer. Vsi lepo odzdravimo in se šele nato usedemo.

GRADITELJI OGNJA

Ti si seveda nočejo nakopati javne sramote in se potrudijo, da pagoda lepo stoji. Ni treba biti posebno izurjen, da opaziš, ali je ogenj lepe oblike, če je takoj zagorel in je plamen kmalu zajel vrh. Za lepo pagodo graditelje nagradimo s "taborniškimi

aplavzom -mmmmmmmmmm". Tako jim izrečemo priznanje. Seveda se graditeljem ognja lahko kaj tudi ponesreči. Takrat ima prižigalec ognja težave, zato starešina svetuje, kako je treba postaviti slavnostni ogenj, da zagori.

PROGRAM OB OGNJU

Taborniki programa ob ognju ne napovedujemo. Nimamo ne napovedovalke niti ozvočenja. To nam dostikrat povzroča preglavice, kadar slabo slišimo in tudi veliko smeha, ko se lovimo s tem, kdo je na vrsti. Pesmi, skeči, točke in pripovedi si sledijo izmenično.

ZAKLJUČEK PROGRAMA

Tudi zaključek programa je slovesen. Joj, prejoj, če si pomislil, da ogenj polijemo z vodo, ga poteptamo in se kriče napotimo spat v šotore ali domov. Ko se predvide-ni program izteče, vsi okrog ognja vstanemo in zapojemo pesem *Dan je šel*. Objamemo se preko ramen ali se primemo za roke. Zadnjo kitico pesmi mrmramo. Ko se konča, starešina pozdravi lahko noč. Tudi ostali ozdravimo in se tiho odpravimo k nočnemu počitku.

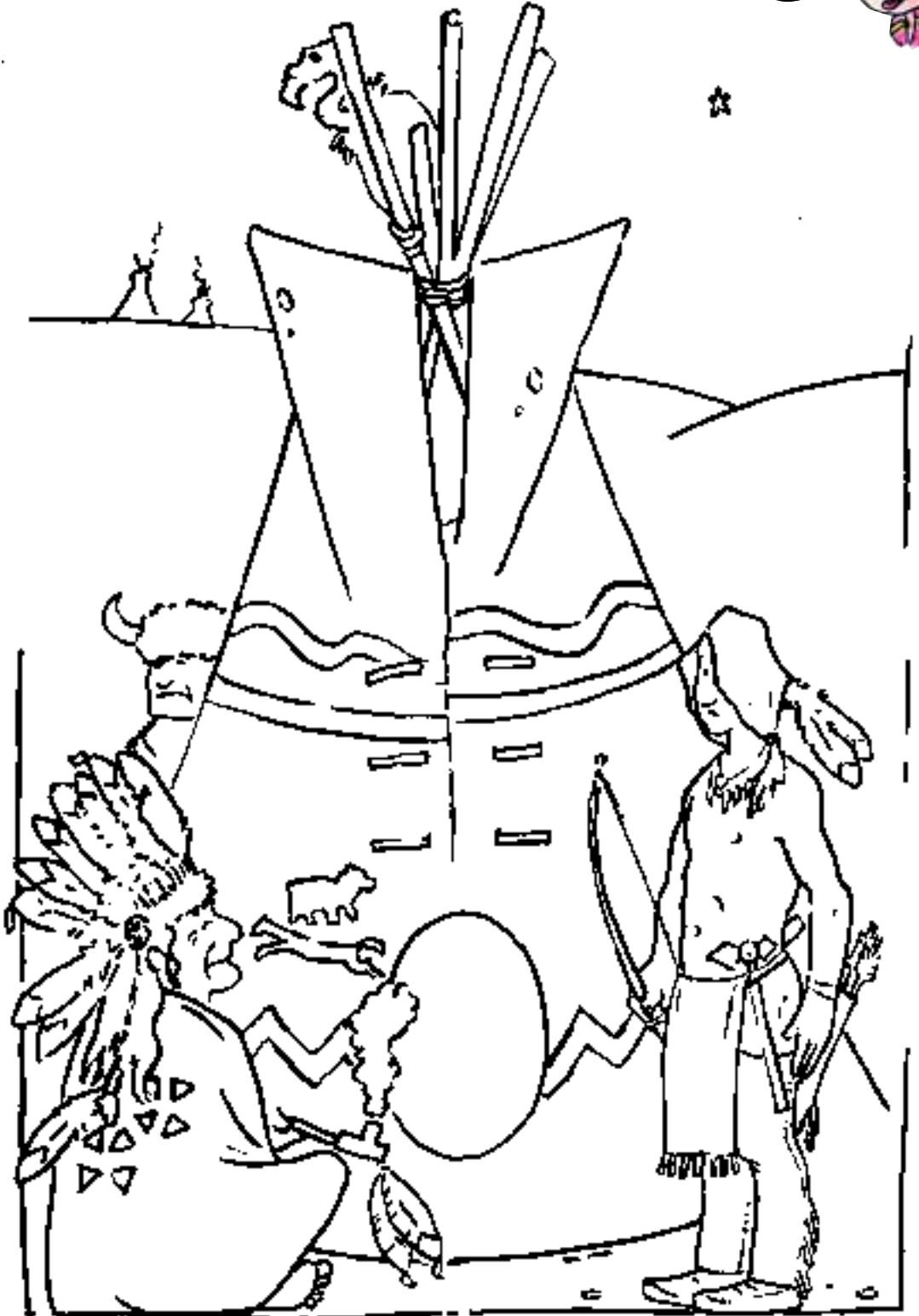
TABORNO OGNJIŠČE

Taborno ognjišče oz. prostor okrog njega je "sveti prostor". Tam se sestajamo, predvsem proti večeru, ko sedemo tja in pojemo ali klepetamo. Ob ognjišču imamo lahko tudi gozdno šolo ali se igramo. Seveda bi bilo zelo neprijetno, če bi sedeli ob kupu smeti. Zato taborno ognjišče lepo uredimo in v ogenj ne mečemo ničesar, razen drv. Seveda po večernem ognju pospravimo pepel in ogorke. Hlude ali kamne na katerih sedimo zložimo v krog, da nas znova lepo pričakajo.

Napisala Polona, narisal Šeki.

Pomoč: Taborniški prirodnik Šege in navade, avtor Tone Simončič.

ALI VEŠ, KAKO REČEMO ŠOTORU, KI JE
NARISAN? POBARVAJ GA!

PESMICA

PRVI IZLET

SKO-ZI ME-GLU TAM NA TRATI JE PO - KU-KAL SON-ČNI ŽAREK SONČEK ZLATI LALA LALA LA
LA GRE-MO VRSTI KAKOR GOSKE MRAP PA ŠČI-PA NA-ŠA LIČ-KA NA-ŠE NOS-KE LALA LALA LA
LA PR-VI STON-LA-DAN-SKI TA-BOL - NI-SKI IZ-LET PR-VIČ SA-MI KAR-BREZ STAR-ŠEV
VŠIR - NI SVET SLO-ZI ME-GLU TAM NA TRATI JE PO - KU-KAL SON-ČNI ŽAREK SONČEK ZLATI LALA LALA LA
LA LALA LALA LA LA LALA LALA LA LA

La la la la la
La la la la la
La la la la la.

Prvi spomladanski taborniški izlet,
Prvič sami brez staršev v širni svet.

Ref.

Ref.: Skozi meglu tam na trati
Je pokukal sončni žarek, sonček zlati.
La la la la la
La la la la la.

Po kosilu smo pomili,
se umili in po travniku lovili.
La la la la la
La la la la la.

Gremo v vrsti kakor goske,
Mrap pa ščipa v naša lička, noske.
La la la la la.
Prvi spomladanski taborniški izlet,
Prvič sami brez staršev v širni svet.

Vse pospravili za sabo in
se proti domu napatili.
La la la la la.

Ref.

Prvi spomladanski taborniški izlet,
Prvič sami brez staršev v širni svet.

Čisto nov bakren kotliček smo obesili
na rogovilo.
La la la la la
La la la la la.

Ref.

Smeha je bilo obilo, ko začeli smo
pripravljati kosilo.
La la la la la.

*Avtor besedila in melodije: Janez
Hvale-Fonzi
Narisal: Šeki*

ŽIVALI NA RISBI SO SE ZNAŠLE V
PRAV ČUDNEM OKOLJU. POVEJ, KJE
ŽIVIJO SICER!

Rešitve: jež - gozd ali gmojce; srna - gozd; žohar - v debli, v krošnji; polh - dupla v debli, krošnjah buk; smrekov lubadar - debla smrek; medved - breg v skatolju; zajec - v gmojci; divji petelin - v krošnjah spi; gmežli na tleh v gozdu; lisica - gozdna lis; sovca - v duplinah, krošnjah dreves.

Ogenj - večšina gozdar, MČ pozna gozdne živali in ve, kje živijo

Narisa Pipc.

PTIČJA KRMILNICA

POTREBUJEŠ:

PRAZEN KARTON
ALPSKEGA MLEKA,

VRVICO

IN

ŠKARJE

1. ODVIHAJ OBA ZAVIHKA
PRAZNEGA KARTONA.

2. PREVRTAJ
OBA ZAVIHKA.

3. V LUKNJIČI
VDENI VRVICO.

4. NA ENI STRANI
KARTONA IZREŽI
PRAVOKOTNO
ODPRTINO.

5. IZREZANI
PRAVOKOTNIK
PREPOGNI PO
ŠIRINI V STREŠICO.

6. IZREŽI NA
VSAKI STRANI
STREŠICE PO
ENO LUKNJIČO.

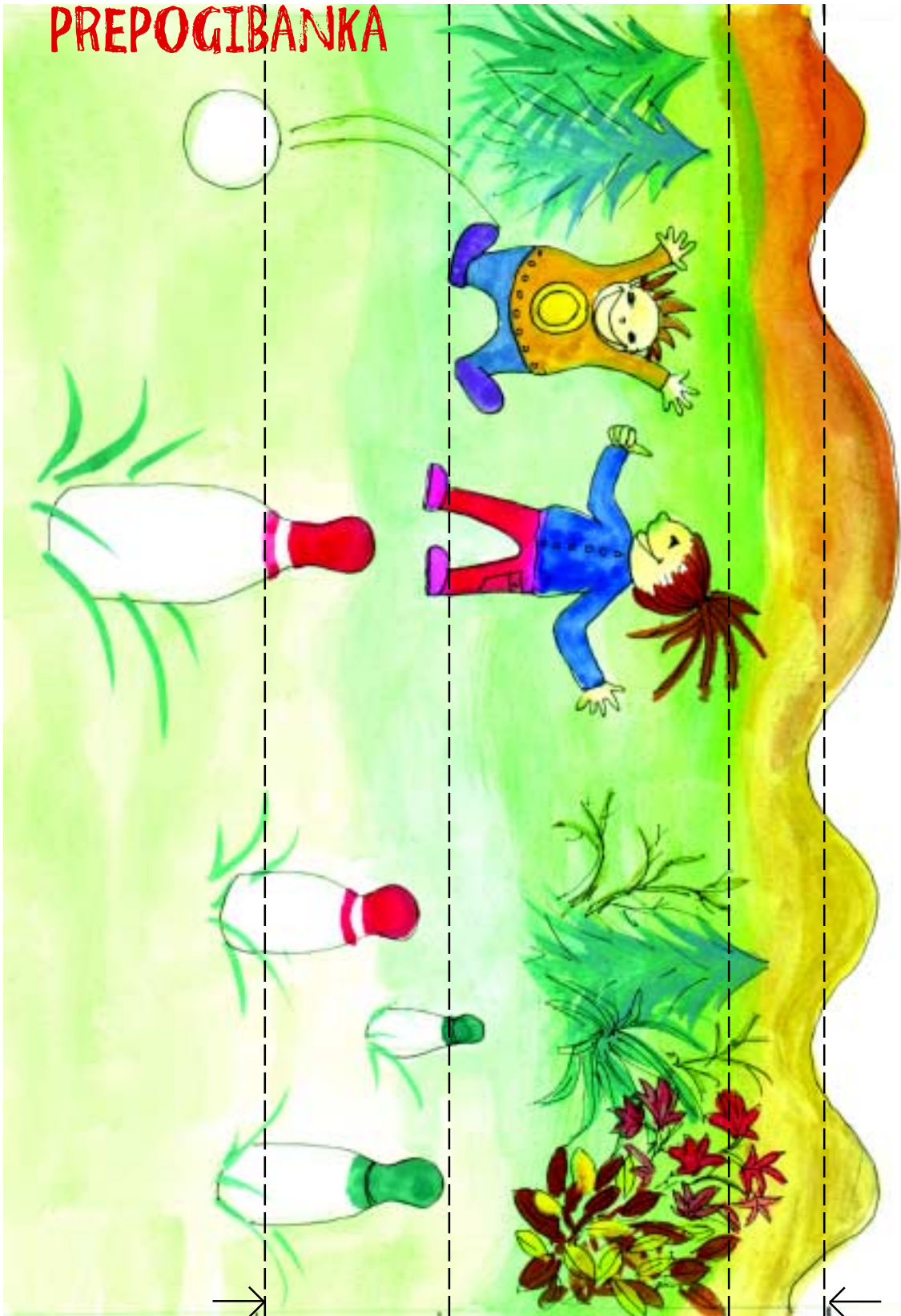
7. OBA PROSTA KONCA
VRVICE VDENI V
STREŠICO.

8. VRVICO ZAVEŽI
OKOLI VEJE
DREVEŠA IN V
HIŠICO NATREŠI
HRANO ZA PTICE.

PREPOGIBANKA

SKELOTOV ČEBELNJAK

TEŽIJO MI, KER SEM NOV

TROT SKELO JE TABORNIK, KI V MEDOTU SVETUJE, KAKO IZ ZAGAT, KI SO SE POJAVILE V TVOJEM TABORNIŠKEM ŽIVLJENJU.

Dragi trot Skelo!

Sem učenec tretjega razreda in sem letos začel hoditi k tabornikom. Vodi nas zelo prijazna vodnica. Vsi ostali so člani voda že od prvega razreda, samo jaz sem nov. V skupini sta moj sošolec in Luka, ki je moj sosed in mi je rekel, da se imajo super, zato sem prišel. Vendar pa me ne marajo in še Luki težijo, zakaj me je pripeljal. Ne vem zakaj me tudi sošolec ne mara, saj mu nisem nič naredil. Ali naj neham hoditi k tabornikom, saj me mogoče še Luka ne bo maral več?

Moram reči, da si se srečal z nič kaj prijetno težavo, ki pa bi se morala sčasoma urediti. Mislim, da bi se moral pogovoriti tako z vodnico, kot tudi s prijateljem. Večkrat se pojavijo problemi z vključevanjem novince v skupino, ki je že dolgo skupaj. Največkrat so temu vzrok strah članov, borba za mesto v skupini ter privilegij pri vodnici. Vodniki navadno na začetku posvečajo rahlo več pozornosti novemu članu, saj si ne želijo, da bi se na srečanju počutil zapostavljenega in si ga želijo čim hitreje vpeljati v skupino in taborništvo. To pa ima kaj hitro za posledico ljubosumje pri ostalih članih, saj jim ni jasno, kako se lahko kar naenkrat vse "vrtilo okoli novince". Še posebej je navadno užaljen tisti, ki ga je imela vodnica prej najraje in ni mu težko naščuvati ostalih, saj so prijatelji že nekaj časa. Zato je pogovor z vodnico obvezen. Saj mora vedeti, kaj se v njenem vodu

dogaja. Le tako bo stvari uredila tako, da boste vsi zadovoljni. In mislim, da boste že po prvi skupni akciji, ko bosta s sošolcem v razredu pripovedovala, kako ste kurili ogenj, pekli hrenovke in krompir, postali prijatelji in se noro zabavali še nekaj naslednjih let.

Trot Skelo

Trot Skelo je Gorazd Ažman, naslikal Peter.

SKELOTU LAHKO PIŠEŠ NA MEDOTOV NASLOV.

MEDOTOVA KUHINJA

ČOKOLADNA PENA Z JABOLKI

JABOLČNI ZAVITEK, KOMPOT ALI
PITA NI VSE, KAR SE DA
NAPRAVITI IZ JABOLK.

Sestavine za 4 osebe:

- 100 g jabolk
- 10 g masla
- 15 g sladkorja
- dva ščepeca cimeta
- pena:
 - 165 g čokolade
 - 4 beljake
 - 25 g sladkorja
 - 0,6 dl sladke smetane
 - polovico cimetove palčke

Potek dela:

Jabolka očistimo, olupimo in izdolbemo sredico. Narežemo jih na drobne koščke. Maslo stopimo, dodamo narezana jabolka, sladkor in cimet ter dušimo do mehkega. Čokolado stopimo na rahlem ognju ali na vodni kopeli. Sladko smetano skupaj s cimetom v prahu zavremo, nato odstavimo. Pokrijemo jo s pokrovko in počakamo 10 minut. Nato jo precedimo in zlijemo v stopljeno čokolado ter premešamo. Iz beljakov naredimo trd sneg, v katerega zelo počasi dodajamo sladkor. Prav tako počasi dodajamo čokoladno zmes snegu iz beljakov in sladkorja. Na koncu dodamo še dušena jabolka in dodobra zmešamo. Gotovo peno hladimo vsaj eno uro. Ko je ohlajena, s pomočjo dveh žlic izdelamo žličnike. Razdelimo jih v desertne skodelice in ponudimo.

Pa dober tek.

Recept je prispeval kuharski mojster Komad (Tomaž Polenec). Naslikala Neva.

ZRELO JABOLKO SAMO
PADE Z DREVESA

NEKAJ MALEGA O TIPIJU

PA POGLEJMO, KAKO
JE BIL NAREJEN
ŠOTOR

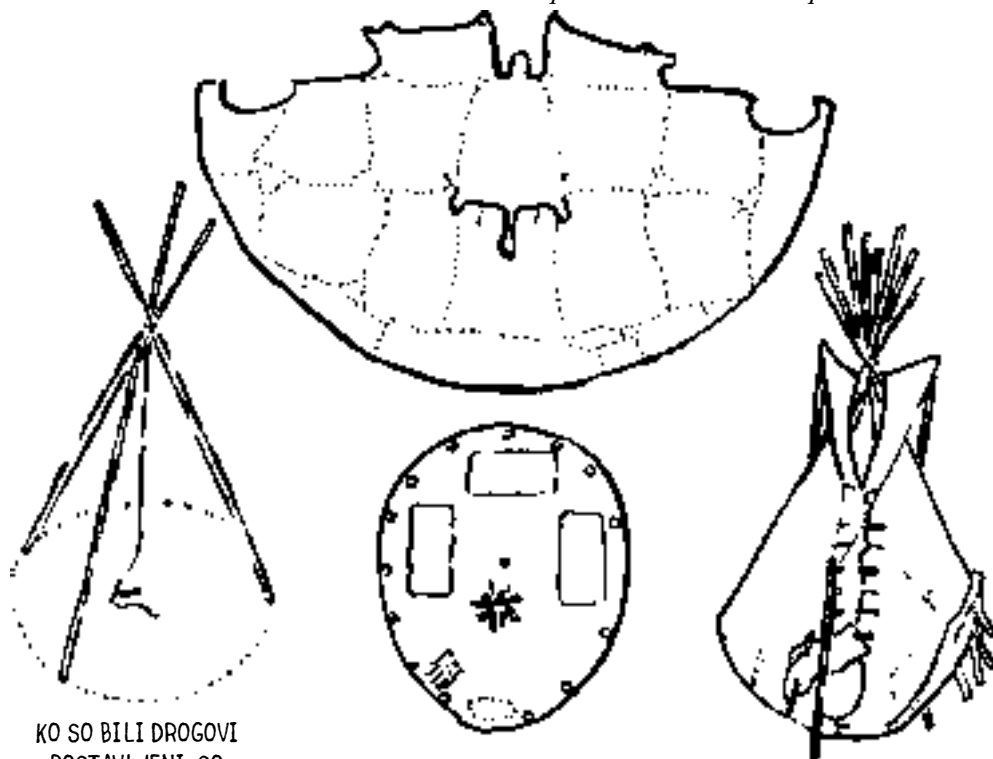

Tipi, kako nenavadno ime. Vemo, da je to indijanski šotor. A nam ob imenu tipi ne pade takoj na misel, da je to lahek šotor v obliki stožca.

Tipi je bil zelo vsestransko bivališče prerijskih Indijancev. Pozimi je bil topel, poleti pa hladen. Bil je tudi dovolj trden, da se je upiral divjim vetrovom, hkrati pa tako preprost, da sta ga dve ženski lahko postavili v eni uri. Čeprav so se nekatere podrobnosti od plemena do plemena razlikovale, je bil šotor v osnovi pregrinjalo iz ustrojenih bizonjih kož. Sešit je bil z živalskimi kitami in napet prek ogradja iz šotorskih drogov. Pri večini plemen so glavno težo nosili trije močni drogovi v obliki

trinožnika. Na vrhu so jih zvezali in jih dvignili. Nato so prislonili obnje vse preostale drogove razen enega ter jih prevezali in v vetrovnem vremenu pripeli na količek v tleh znotraj šotora. Ko so bili drogovi postavljeni, so okrog njih razprostrli bizonove kože. Odprtina za dim ni bila v središču šotora in so jo v dežju ali snegu lahko zaprli. Ker okvir šotora ni bil pravilni stožec, je bilo v zadnjem šotoru več prostora za glave. Šotor je bil na dnu širok okrog 5 metrov, zato je bilo v njem dovolj prostora za postelje, sedeže, skladovnico kurjave in drugo.

Napisal Škorc. Skice narisal Pipc.

KO SO BILI DROGOVI
POSTAVLJENI, SO
BIZONJE PREGRIJALO
PRITRDLI NA MOČAN DVIŽNI
DROG IN GA VZDIGNILI NAD
STOŽEC IN GA RAZPROSTRLI.

POSTAVLJEN ŠOTOR JE BIL
POTREBNO SAMO ŠE RAZOBESITI.

NA VRHU SO BIZONJE KOŽE
ZVEZALI IN JIH DVIGNILI.

STRAN ZA STARŠE

Spet začetek novega šolskega leta in usklajevanje urnikov. Dopoldanski so znani - šola. Ampak popoldne je urnik otrok in staršev natrpan. Vsako leto starši težje pustimo otroka, da sam hodi z ene dejavnosti na drugo, saj se bojimo, da se jim na poti ne bi kaj neprijetnega dogodilo in časa za učenje je potem tudi premalo, če otrok hodi eno uro s treninga ali taborniškega srečanja. Popoldnevi so tako razbiti in družina se večkrat zbere le zvečer ali ob koncu tedna.

Taborniško srečanje, na katerem se zberejo taborniki enega voda, je navadno enkrat tedensko in traja od ene do dveh ur. Med tem časom imajo starši čas zase ali za kakšen nujen kratek opravke. Po srečanju otroka vprašajmo, kaj so delali, o čem so se pogovarjali. Poglejmo zvezek in povejmo svoje pripombe. Otrok nam bo tako razkril marsikaj in zlepa ne bo zmanjkalo teme za pogovor.

Ob koncu tedna gredo taborniki velikokrat na izlete, pohode, bivakiranja. Za varnost skrbi vodstvo, ki se zaveda svoje odgovornosti in ki prilagodi dolžino in zahtevnost dejavnosti starosti in telesnim sposobnostim udeležencev. Mlajši bodo imeli najprej poldnevne aktivnosti in bodo odšli na izlet v soboto dopoldne. Jaz se

takih sobot veselim. Čas imam za kavo, časopis, za nakupe... Ko izleti postanejo celodnevni ali celo dvodnevni so starši seveda zelo sami. Najprej je to čuden občutek. Časa je naenkrat dovolj in preveč. In kakšne možnosti imamo starši? Vse! Zopet se lahko lotimo stvari, ki smo jih počeli pred rojstvom otrok. To nas bo napolnilo z energijo, zadovoljstvom in hkrati izboljšalo odnose v družini. Udeležba naših otrok na izletih bo torej nedvomno dvignila kvaliteto medsebojnih odnosov doma in nas tudi prisilila, da se ponovno pričnemo ukvarjati sami s seboj!

Barbara Kresal Sterniša.

Barbara je mama dveh otrok in ima bogate taborniške izkušnje.

Ilustriral Peter Vrčkovnik.

STARŠI, ČE IMATE KAKŠNO
VPRAŠANJE ALI PREDLOG ZA VAŠO
RUBRIKO, PIŠITE V UREDNIŠTVO
MEDOTA ALI NA medo@rutka.net !

AKCIJA VOD-VODU

Akcija vod vodu že nekaj let poteka med slovenskimi medvedki in čebelicami. Medo predstavlja vode MČ iz vse Slovenije. Vi pa jih pokličite in se dogovorite za skupno srečanje. Spoznali boste nove prijatelje in nove kraje ter se imenitno zabavali.

Vabimo pa vas, da se na teh straneh tudi predstavite.

ŠTUMFI

Smo vod navihanih tabornikov iz trebanjskega Rodu sivih jelš. Lani smo se imenovali Mravlje, en teden smo bili Stare mame in sedaj smo Štumfi. Naš vod šteje 7 starejših MČ-ejev: Aleks, Jošt, Primož, David, Larisa, Katja in Maja. Seveda pa ne smem še pozabiti naše vodnice Nike, ki vedno poskrbi za red in mir v vodu. Ima zelo težko nalogo, ker smo zelo razigrani in ... no, saj znamo biti tudi pridni ... včasih. Na taborjenju smo opravili tudi večšine bolničarja, opazovalca neba, orodjarja in igralca. Na državnem mnogoboju pa smo dosegli lepe rezultate – bili smo med najboljšimi.

Če hodite z veseljem k tabornikom, se radi igrate, učite taborniških veščin, hodite na tekmovanja, požete razne taborniške pesmi in "živcirate" svojega vodnika(co) ... Vas zanima še kaj več? Obljubimo vam, da bomo skupaj preživeli nekaj zabavnih uric našega srečanja! **Za stik pokličite našo vodnico Niko na telefonsko številko: 041 958 320.**

KO PA NA NAŠ NASLOV PREJMEMO RAZGLEDNICO Z VAŠEGA SREČANJA, VAM ZA SPOMIN POKLONIMO NAŠITEK.

LEOPARDI

Smo vod Leopardi in smo člani Rodu severnica. Prihajamo iz Skok, Dobrove in Marjete. To so manjši kraji na dravskem polju v okolici Miklavža in Straš. V vodu smo 4 čebelice: Domenika, Tina, Nives, Nuša in 1 medvedek Luka. Hodimo v prvi razred in smo skupaj kratek čas, vendar se med seboj poznamo že od prej, saj so naši bratje in sestre taborniki že več let. Zelo radi se igramo, postavljamo šotor, najraje pa nagajamo naši vodnici Manueli.

Če si nas želite spoznati, pišite:

Breda Petan, Gašnik 77/B, 2211 Pesnica ali nas pokličite na 041 500 073, 02 6533021.

Kaj bi bilo, če bi bili na svetu samo otroci? Zemlja bi bila veliko otroško igrišče, puščava velik peskovnik in morje še večji bazen. Otroci bi se samo igrali veselili in zabavali. To bi bila zmešnjava, narobe svet. To je mogoče samo v pravljicah, bi modrovali odrasli.

In vendar obstaja dežela, kjer je vse to mogoče. Zbrali so se v njej otroci; najmlajši, malo starejši in tisti, ki jim gre še na otročje. Prišli so tudi odrasli, vendar niso mogli v deželo, dokler niso tudi sami postali otroci. Namesto resnih obrazov so si nadedli nasmejane, učene besede so postale otroški vik in krik in resno delo je zamenjala otroška igra.

Vsi smo bili otroci

DRŽAVNI MNOGOBOJ OTOČEC 2000

Državni mnogoboj je junija letos potekal za vse starostne skupine tabornikov skupaj. Tako si lahko na Otočcu pri Novem mestu srečal tabornike z vsemi barvami rutk, od rumene do vijoličaste. Vsi smo bili otroci, saj smo skozi igro pokazali, kaj smo se na srečanjih med letom naučili. Imeli smo tudi priložnost svoje znanje primerjati z drugimi in se od njih kaj novega naučiti.

Tekmovali smo v različnih panogah: postavljanju šotora, kurjenju ognjev, lovu na lisico, ciljanju in premagovanju ovir. Seveda sami tega ne bi zmogli, zato pa nam je šlo v skupini s prijatelji in prijateljicami prav dobro od rok. Ker nas je bilo skupaj več kot pet, so se ostali ta čas zabavali po svoje. Izdelovali smo piščalke, pionirske objekte iz špagetov, slikali na platno ali kako drugače koristno izrabili prosti čas ter s tem urili svoje ročne spretnosti.

Seveda nismo pozabili na zabavo. Ker je bilo zelo vroče, smo se lahko osvežili s sladoledom ali pa namočili noge v prijetno reko Krko (no ja, ni ostalo samo pri nogah). In na koncu še beseda ali dve med prijatelji; o šoli, skriti simpatiji, vodnici, prihajajočem taborjenju in drugih taborniških srečanjih.

In želje, da bi bilo takšnih srečanj kot je bil mnogoboj čim več, je bilo mogoče prebrati v iskrivih očeh vseh murnov, medvedkov in čebelic.

Napisal in fotografiral Puga.

KAJ IMAMO MI ZRAVEN!

BRUNDAMO BRENČIMO

MOČNE UKANE

V oktobru so medvoški taborniki iz Rodu dveh rek pripravili akcijo, kamor so bili povabljeni le starejši člani: gozdovniki, popotniki in grče. Ker pa je naš vod tudi iz Medvod in čeprav smo pravzaprav še vedno MČ-ji, smo morali tudi mi vtakniti svoj nos zraven. Želeli smo videti, kako poteka akcija za starejše. Preden bomo starejši tudi postali!

Ko smo prišli v zbor, se nam je najprej zdelo, da smo vseeno med MČ-ji. Našli smo namreč škaflo pooolno igrač. Ja, seveda, tudi mi smo svoje prinesli: vsak tekmovalec je prinesel kakšno igračo, ki je ni rabil več. Te igrače smo potem dali Rdečemu križu za otroke, ki jih nimajo.

Igrače pa so bile edina stvar, ki so spominjale na MČ akcijo. Kmalu potem smo se začeli smukati po vseh panogah in igrah. Tu nam je šlo še kar dobro, samo tista z vžigalicami je bila za nas pretežka, tista z jajcem pa...

Tudi na orientaciji ni bilo tako zelo hudo... (no, ja...).

Najboljši del je bil spanje v šoli. Tam smo spoznali tudi GG-je in se z njimi zelo zabavali.

Po tej akciji smo ugotovili, da ni tako lahko biti pravi gozdovnik, je pa hudo zabavno. Tako komaj čakamo na drugo leto, ko bomo tudi mi že lahko ponosno nosili zeleno rutko.

Zapísali: 2 Niki, Tinkara, Žiga, Tina in Urša
Fotografiral: Miki.

			AVTOR F. KALAN		CERKVENI OBRED, TUDI ŽENSKO IME	EVA (LJUBKOVAL- NO)		GLAVNO MESTO GRČIJE	LOVEC, KI LOVI RAKE
			DELAVEC, KI POBIRA SMETI 12. IN 15. CRKA						
ANDRAŽ VEHOVAR			DECIMETER	KARLI ARHAR 			NATRIJ 		
MALA IDA					PRAVEC GIBANJA ALENKA, PINTERIČ				
TOMAŽ (LJUBKO- VALNO)				OČE ORANŽADA (KRAJSE)					
16. IN 13. CRKA			VISOK LISTAVEC CRNA PRICA PEVKA						
OSKRBNIK BIKOV					ZAZNAVA S TIPANJEM NACE, SIMONČIČ				SILVO TERSEK
MANJŠI MODEL VOZILA FIAT									
PRIPADNIK SASOV									

Križanko je sestavil Franc Kalan, gesla je narisal Šeki.

MEDO je priloga taborniške revije Tabor, ki jo je za 200 SIT mogoče dobiti tudi posebej. Vsi slovenski medvedki in čebelnice jo dobijo zastonj, saj je vključena v članarino. Izhaja trikrat letno. Številka 10, november 2000. Medota je zasnoval: Malus (Miha Logar). Urednica: Polona Robida. Avtor Medotovega logotipa ter govorečega medvedka in čebelnice: Šeki (Jaka Bevk). Naslovnico je narisala Milanka Fabijanič. Ostali ilustratorji: Nevenka Vrba, Pipc (Miha Knific), Pika (Polona Kresal-Bizaj), Peter Vrčkovič, Šeki (Jaka Bevk). Računalniška obdelava in oblikovanje: Bizi (Igor Bizjak). Lektorica: Marta Lešnjak. TABOR - taborniška revija. Glavni urednik: Igor Bizjak. Odgovorni urednik: Matija Tonejc. Predsednik izdajateljskega sveta: Marjan Moškon. Naslov uredništva: Revija Tabor, Parmova 33, 1001 Ljubljana. Telefon 01/300-08-20, faks 01/43 61 477, e-pošta: zsz@uest.arnes.si . Tekoči račun: 50101-678-47184. Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št.89/98) sodi revijica med proizvode, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8%. Grafična priprava: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Tisk: Tiskarna Skušek, Ljubljana. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

MEDOTOV NASLOV JE:
REVIIJA TABOR,
PARMOVA 33,
1000 LJUBLJANA

